

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 560/2024
09.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Зоран Радојевић, адвокат из ..., против туженог Универзитета у Нишу, Филозофски факултет, ради поништаја одлуке о непродужавању радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3286/2023 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 09.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3286/2023 од 20.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1551/2022 од 09.02.2023. године, исправљена решењем П1 1551/2022 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништена, као незаконита, одлука Научно наставног већа Филозофског факултета у Нишу бр. ... од 29.05.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу призна сва права из радног односа од 29.05.2019. године.

Решењем Основног суда у Нишу П1 1551/2022 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 206.250,00 динара. Ставом другим изреке, исправљена је пресуда Основног суда у Нишу П1 1551/2022 од 09.02.2023. године, тако што на првој страни у печату пресуде уместо „09.02.2022. године“, треба да стоји „09.02.2023. године“.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3286/2023 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и решење Основног суда у Нишу П1 1551/2022 од 09.05.2023. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи, као незаконита, одлука Научно наставног већа Филозофског факултета у Нишу бр. ... од 29.05.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, не захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.07.2019. године. Предмет тужбеног захтева је да се поништи, као незаконита, одлука туженог од 29.05.2019. године (којом тужиоцу није продужен радни однос за школску 2019/2020 годину, а због стицања услова за одлазак у старосну пензију) и тужени обавезе да тужиоцу призна сва права из радног односа од 29.05.2019. године.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се поништи одлука туженог којом тужиоцу није продужен радни однос, јер је стекао услове за одлазак у старосну пензију, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић